

Pruvadan Düşler

— marcel · 04 Aralık 2011

içimde
hizasız
put kronolojisi
ve kasırgaların
çivilerini yerinden oynatamadığı
bucaksız bir fihrist

mayhoş bir iklim
diliminin üstündeki yelkenlide
ufuk çizgisi ne de kıvrak
dolanmış şehvetime
düşler fora

gerdek çiçeği
ne de arsız
utancın keskin yüzü kesiyor
yine bitiyor ergenliğimde
kapıdan kovsan
rüyalarımdaya giriyor

komik mengene
kendini sıkıyor sadece
simasını çıkaramadığı günsüzlüğünde
sayfasından toprağa dökülen harfleri
hiç tanımazmış gibi
görmezden gelirmiş gibi

Neyse ki
sancılarım tam yağmalamak üzereyken kalbimi
tutukluk yaptı da
derin bir nefes aldı ecelim
ne kadar susamış ecelim

Omurgasız bir ayna
bükülüyor boyunca

nereye ölsek
orayı gösteriyor
karanlığına doyunca...

Maktulü en son ne zaman sevdiniz?

Oktay Coşar